

Příloha č. 1

O poslední vlaštovce

Eduard Petiška

Všichni ptáci neodlétají před zimou do teplých krajin. Ale vlaštovky by u nás v zimě umřely hladu. Chytají komáry a mouchy a komáři a mouchy v zimě nelétají.

A tak se na podzim vlaštovky slétají na elektrické dráty za vesnicí a chystají se, že spolu odletí. Jednou zase seděly na drátech a užuž chtěly odletět. Vtom se ozvala vlaštovka, která seděla až na konci řady: „Počkejte, sestřičky, chvíli. Ještě nám chybí vlaštovka z chalupy na stráni.“

Nejstarší vlaštovka řekla: „Proč bychom chvíli nepočkaly? Počkáme na poslední vlaštovku a odletíme s ní.“ Vlaštovky čekaly, poposedaly na drátě, občas jedna vylétla z řady a rozhlížela se a zase se vrátila. „Už letí poslední vlaštovka?“ ptaly se jí ostatní. „Neletí, ještě neletí,“ povídala vlaštovka, která si sedla vedle nich. Poslední vlaštovka nepřiletěla. Už zvonili ve vsi poledne. „Kde jen může být?“ vrtěly vlaštovky hlavami a přihlazovaly si zobáčkem peří. „Neměly bychom raději odletět bez ní?“

„Počkejte chvílku, jenom chvíličku,“ prosila vlaštovka na konci řady. „Chvíli můžeme počkat,“ řekla nejstarší vlaštovka. Čekaly chvíli a ještě chvíli a ještě. Ale poslední vlaštovka stále neletěla. Už chodily děti ze školy, už přijížděli domů první dělníci na kolech a motocyklech. „Doleť se podívat do chalupy na stráž,“ řekla nejstarší vlaštovka vlaštovce na konci řady, „snad se poslední vlaštovce něco přihodilo.“

Vlaštovka letěla na stráž. Tam měla poslední vlaštovka hnízdo ve chlévě vedle chalupy. Hnízdo bylo přilepené až u samého stropu. Ale poslední vlaštovka v hnízdě nebyla. Smutně letěla vlaštovka zpátky a řekla ostatním: „Byla jsem, sestřičky, v chalupě na stráni, ale poslední vlaštovku jsem nenašla.“

„Ted' už čekat nemůžeme,“ volaly všechny, „do večera musíme být u velikého rybníka. To bychom tam nedoletěly. Odletíme bez poslední vlaštovky.“ Zvedly křídla, zakroužily nad silnicí a nad polem a zamířily k řece. Poslední vlaštovka o tom nevěděla. Létala nad zahradami. Slunce pěkně svítilo, a proto ještě tu a tam sezobla mušku.

Když se dost nalítala, posadila se na jabloňovou větev, dívala se nahoru na modré nebe a zase dolů na zelenou trávu. V trávě uviděla ježka. Ježek někam pospíchal. „Kampak, ježku, tak pospícháš?“ zavolala vlaštovka. „Pospíchám, vlaštovko,“ povídal ježek, „jak bych nepospíchal, brzy bude zima a já ještě nenašel hezký koutek, kde bych se zahrabal do listí a přespal zimu.“

„Co to povídáš o zimě?“ divila se vlaštovka, „vždyť svítí slunce a právě jsem chytila mouchu.“ „Možná,“ řekl ježek, „že dneska hřeje slunce naposled. Pak už bude jen svítit a nezahřeje. Napadne sníh, a kde já pak najdu teplý koutek na přezimování?“

Vlaštovka slyšela o zimě nerada a ježkovi nevěřila. Odletěla ze zahrady, létá nad polem a uvidí křečka. Křeček nepospíchá, odpočívá na sluníčku. Vlaštovka se zaraduje: „To jsem, křečku, ráda, že tě vidím. Málem bych byla uvěřila ježkovi. Pospíchal a pospíchal, že prý bude brzy zima. Ty nepospícháš, vid'! Slunce bude jistě dlouho svítit a hřát.“

„Proč bych pospíchal,“ říká křeček. „Už jsem se dost nasháněl. Nanosil jsem si do své díry zrní třeba na dvě zimy. Ted' odpočívám. Pro mě za mě může sníh napadnout už dnes v noci.“ Vlaštovka se polekala. Letí a ohlíží se na slunce. „Vlaštovko, vlaštovko,“ uslyší volání. Na samém vršku vysokého smrku sedí veverka. „Kampak letíš?“ ptá se zvědavá veverka. „Hněvám se,“ povídá vlaštovka, „všichni mě straší, že bude brzy zima. Co říkáš ty, veverko?“

„Už jsem si nanosila do hnízda hromádku lískových oříšků,“ kývá veverka hlavou, „ale zdá se mi, že jich pořád ještě nemám dost. Loni jsem měla hlad. Zima byla dlouhá a zásoby mi nestačily.“

„Každý hovoří jen o zimě,“ říká vlaštovka, „poletím se podívat ke špačkovi a poradím se s ním.“ Špaček bydlil v budce na vysoké hrušni. Sedával na hrušni a hvízdal si písničku. Dneska špaček na hrušni neseděl. Na větvi seděla černobílá kočka a mhouřila oči. „I ty darebná kočko, že jsi špačka snědla!“ rozkřikla se vlaštovka. „Ráda bych ho byla snědla, mňau,“ protahovala se kočka, „ale už je pryč. Uletěl s ostatními špačky do teplých krajin. Bude brzy zima.“

Teď se už vlaštovka nepotřebovala nikoho přeptávat. Letěla rychle za vesnici, ale vlaštovky tam nebyly.

„Tak to jsem opravdu poslední,“ řekla si vlaštovka, „musím letět za nimi, snad je ještě dohoním.“ Ostatní vlaštovky byly už u velkého rybníka a povídaly si o poslední vlaštovce. „Přijde zima a poslední vlaštovka umře hlady,“ povídá jedna. „Zmrzne,“ povídá druhá. „Ubohá vlaštovka,“ povídá třetí. „Tady jsem,“ zavolá nad nimi poslední vlaštovka.

„Tady je, tady je,“ křičí všechny vlaštovky, vítají poslední vlaštovku a létají kolem ní. Starý žabák, který seděl na plochem kameni, se šustotu vlaštovčích křídel tak polekal, že spadl po hlavě do rybníka. Myslí si, chudák, že se k rybníku vrátili čápi.

Příloha č. 2

Vlaštovky táhnou

Josef Václav Sládek

Vlaštovičko, leť,

už je na tě čas.

Listí žloutne, poletuje,

po strništi vítr duje,

bude brzo mráz.

Vlaštovičko, leť

na slunečný jih.

Pavouk babí léto spřádá,

muška též si pospí ráda,

až přiletí sníh.

Až ho napadne

kolem našich vrat,

i až bude Meluzína

kvíleti nám do komína,

budem vzpomínat.

Na tvůj letní zpěv,

kde ho zpíváš, kde?

Budem na svých mapách zvidat

a tvé hnízdo budem hlídat,

jak bys byla zde!

Přijde jaro zas,

ty se vrátíš sem.

Potkáš-li kde kousek štěstí,

můžeš nám ho též přinést

v naši českou zem!

Příloha č. 3

Korálky zábavy a odpočinku

*Korálky na šňůrku navlékáme,
všichni si vzájemně pomáháme,
korálky zábavy a odpočinku,
krátí nám v družince každou chvíli.*

*Závodíme, soutěžíme,
hru „fair-play“ se naučíme.
Herci jsou z nás od přírody,
k tomu máme skryté vlohy.*

*Tanec, zpěv a zábava,
náladu nám dodává.
Malujeme, tvoříme,
fantazii moříme.*

*Na vycházky chodíme,
o přírodě se učíme.
Vše co se naučíme,
srovnáme v hlavě,
v žádné soutěži neskončíme na dně.*

*Ať je teplo nebo zima,
v družince je vždycky prima.*

Příloha č. 4

ANKETA PRO VYCHOVATELE

Vážené kolegyně,

dovoluji si Vás požádat o váš názor k níže uvedeným otázkám prostřednictvím Ankety pro vychovatele. Předkládaná anketa je pro mě důležitou sondou z praxe a vaše odpovědi budou zpracovány pro potřeby bakalářské práce Portfolio profesního rozvoje Dagmar Vavřínkové.

Anketa je anonymní a za vaše odpovědi předem děkuji.

Dagmar Vavřínková

1. Uveďte délku vaší praxe ve výchovatelské činnosti.

2. Co si představujete pod pojmem „autorita vychovatele“?

3. Jaký význam přisuzujete komunikaci při budování autority vychovatele?

ANKETA PRO VYCHOVATELE

Vážené kolegyně,

dovoluji si Vás požádat o váš názor k níže uvedeným otázkám prostřednictvím Ankety pro vychovatele. Předkládaná anketa je pro mě důležitou sondou z praxe a vaše odpovědi budou zpracovány pro potřeby bakalářské práce Portfolio profesního rozvoje Dagmar Vavřínkové.

Anketa je anonymní a za vaše odpovědi předem děkuji.

Dagmar Vavřínková

1. Uveďte délku vaší praxe ve výchovatské činnosti.

1. rok

2. Co si představujete pod pojmem „autorita vychovatele“?

Představuji si přirozenou autoritu a respekt, vyváženost přísneho, ale vřelého přístupu k dětem.

3. Jaký význam přisuzujete komunikaci při budování autority vychovatele?

Komunikace má zásadní význam. Je potřeba po celý život člověka. Při budování autority vychovatele rozvíjí komunikace vztah mezi dítětem a vychovatelem. Čím je komunikace hlubší, tím víc rozumí vychovatel dítěti a získává tím větší autoritu.

ANKETA PRO VYCHOVATELE

Vážené kolegyně,

dovoluji si Vás požádat o váš názor k níže uvedeným otázkám prostřednictvím Ankety pro vychovatele. Předkládaná anketa je pro mě důležitou sondou z praxe a vaše odpovědi budou zpracovány pro potřeby bakalářské práce Portfolio profesního rozvoje Dagmar Vavřínkové.

Anketa je anonymní a za vaše odpovědi předem děkuji.

Dagmar Vavřínková

1. Uveďte délku vaší praxe ve výchovatelské činnosti.

9

2. Co si představujete pod pojmem „autorita vychovatele“?

Vychovatel, který má autoritu je respektovaný, spravedlivý, má zájem o děti a činnost, je také empatický, ovládá napřiměřené emoce.

3. Jaký význam přisuzujete komunikaci při budování autority vychovatele?

Komunikace je velmi důležitá. Autorita úzce souvisí s komunikací - např. zajímavě motivovat děti k činnosti, řešení a zdůvodňování pravidel chování.

Příloha č. 5

Jak dlouho vykonáváš profesi vychovatelky?

Do školní družiny při základní škole jsem nastoupila před 5 lety jako vychovatelka, první rok na zkrácený úvazek, poté 3 roky s celým úvazkem a poslední rok vykonávám pozici vedoucí vychovatelky.

Chtěla jsi vždy být vychovatelkou?

V dětství jsem chtěla být učitelkou, hrála jsem si s kamarády na školu a vyučovala je, ale vystudovala jsem chemickou školu. První setkání s pedagogickým prostředím bylo v dospělosti prostřednictvím asistence u svého dítěte. Měla jsem možnost pozorovat každodenní dění ve škole a chuť se opětovně vzdělávat, tak jsem absolvovala kvalifikační studium pro získání odbornosti v oblasti Vychovatelství a nastoupila na volnou pozici vychovatelky.

Jaké představy jsi měla o vychovatelské profesi?

(zamýšlí se) Dáši, vždyť si mě pamatuješ, byla jsem nadšená, chtěla jsem s dětmi tvořit, hrát hry, číst si, rozvíjet je, ukazovat jim nové způsoby v zájmových činnostech, trávit čas venku. Ale bylo to obtížné, částečný úvazek znamenal čas od 12.30 hod do 15 hod včetně oběda a pobytu venku. Bylo to spíše o povinnostech, organizaci dětí, převádění do ostatních oddělení po obědě a nestíhání.

Jaká je realita po pěti letech?

(se smíchem – desátého je to dobrý, smějeme se obě) Vše se zlepšilo s plným úvazkem, ale nebyl to lék na všechny obtíže. Moje nadšení stále přetrvává, těším se na děti, mám je ráda a ráda jim naslouchám, letos mám prvňáčky a do oddělení jsem dobírala děti ze třetích tříd. Mojí představou je „rodinné“ oddělení, starší pomáhají mladším, chrání je, učí, provázejí... Jen zase ten čas, mají jinak konec vyučování, musí je obědovat jiná vychovatelka, a tak přicházejí do oddělení později, potřebuji čas pro vlastní odpočinek a rekreaci. Snažím se vymyslet takové činnosti, které děti spojují napříč věkem.

Jaké přednosti má tvá práce?

Poskytuje mně velkou svobodu v činnostech zájmového vzdělání a bezprostřední kontakt s dětmi, mohu děti někam směřovat, vést je, ovlivňovat. Děti jsou upřímné, bez zábran, čas strávený s nimi je pro mě obohacující a stále mi práce s dětmi přináší obrovskou radost. Velkou předností této profese je rozdělení pracovní doby na přímou a nepřímou činnost. Nepřímá pracovní činnost je částečně vykonávána doma a poskytuje prostor k přípravě na výchovně vzdělávací činnosti. Ale také je určena pro metodické sdružení, hodnocení akcí i práce

vychovatelek, doprovody na akce školy a dohledy nad dětmi. Nerada bych říkala, že předností této práce je volno o prázdninách atd. Není to přednost v tom pravém slova smyslu, je to nutnost pro naši regeneraci, práce s dětmi je velmi náročná a mnohdy i přes veškerou snahu vyčerpávající.

S jakými obtížemi se setkáváš?

(znovu se směje a radí mi, ať to tam napíše sama, že to dobře znám... zvažní) Z pozice vychovatelky se setkávám s problémy dnešní doby, děti jsou neklidné, nesoustředěné, někdy těžko motivovatelné a lehce znuděné, ale na to se dá připravit. Horší je, že nás rodiče stále vnímají jako sociální službu. Nezřikáme se této činnosti a v malé míře jsme sociální službou, ale pestrost našich činností a akcí rozhodně vypovídá o vysokém nasazení školní družiny. A taky jako vedoucí vychovatelka velmi citlivě vnímám kolísající aktivitu vychovatelek a určitý způsob nesamostatnosti. Musíš je vést, nacházet stále nové cesty pro jejich motivaci, no a pak se všechno sloučí s přemírou administrativy na pozici vedoucí vychovatelky a je z toho nesnadný úkol, který mě velmi vyčerpává. Těžká je pro mě realita ztráty heren, snažíme se s vedením školy najít optimální řešení, ale ono vlastně neexistuje, prostě škola není nafukovací a kmenové třídy mají přednost.

Jaká by podle tebe měla být vychovatelka k dětem?

Usměvavá, klidná, vnímavá, milující, pozitivní, ale taky přísná, důsledná, organizačně schopná. Měla by být pro děti příkladem a umět je zaujmout. Přísná neznamena křičící.

Co ti přináší radost?

Radostí je pro mě spokojenost dětí, jejich úsměv, nadšení a veselí. Pokud dítě chodí do školní družiny rádo, je to pro mě největší odměna, obzvláště u starších dětí.

Jak vnímáš pojem „autorita“?

Pro mě je to, dáši, určitý vztah mezi lidmi, mezi vychovatelkou a dítětem, vztah utvářený vlivem na člověka, autorita vychovatelky vychází především z její osobnosti a také z role vychovatelky.

Mohou mít všichni vychovatelé autoritu?

Budu mluvit všeobecně a ty víš, že jsme spolu již mnohokrát o tom hovořily.

(zamyslí se...) Řeknu ti to takto: Nemohou ji mít, protože i přes neskutečný nedostatek pedagogických pracovníků, což znamená i vychovatelů, ne všichni jsou pro práci předurčení. A právě tito lidé nikdy autoritu nezískají, v tom jsou děti nemilosrdné.

Co preferuješ u komunikace s dětmi?

To, co jsi nás učila ty – naslouchejte a komunikujte. Vyprávím si s nimi a snažím se vžít do jejich dětské duše, vždyť jsou ve školní družině více s námi než doma s rodiči. Děti trpí nedostatkem času od rodičů, přesto, že je rodiče milují, není v dnešní uspěchané době na nic čas. Tvoříme si společně pravidla komunikace a snažíme se dodržovat vytýčené hranice.

Co je pro tebe v tomto povolání důležité?

Z pozice vedoucí vychovatelky říkám spolupracující a zdůrazňuji slovo spolupracující kolektiv vychovatelek, jejich týmová práce, spolehlivost, nasazení, práce na nových cílech. Snažím se posouvat naši družinu dál, chci vidět její vývoj a každodenní překážky překonávat s lehkostí. Z pozice vychovatelky samozřejmě děti.

Co je pro tebe nejdůležitějším úkolem ve vztahu k dětem?

Aby děti akceptovaly náš vztah, abych docílila vzájemné souhry. Chci je vést, motivovat, rozvíjet jejich osobnost, ukazovat možnosti a nechat je vybírat a volit si.

Jak se snažíš dobít energii?

(a zase ten její nakažlivý smích) Přijď se podívat do prvního šuplíku v herně (vím, že tam má schované čokolády a oplatky). Spokojenost dětí mě velmi dobíjí, zdařilá akce školní družiny, ale taky procházky v lese, kniha, relaxace, ticho, masáže, prostě čas sama pro sebe.

Co bys poradila začínajícím vychovatelům?

Dáši, nevím, zda o nějaké rady stojí... Ráda bych jim však řekla, že vzdělání je velmi důležité, ale není jediným receptem v této složité alchymii výchovy a vzdělávání. Ze začátku by se měli rozkoukávat, aby se zorientovali v chodu družiny, pozorovali dění, není dobré hned vše měnit a dělat jen po svém. A taky u dětí se vyplácí stanovit jasná pravidla, neplést si kamarádství s partnerským vztahem. Pokud dění v oddělení nefunguje podle určitého režimu a řádu, děti toho velmi brzy začnou zneužívat a cesta k jejich kázni je složitější a namáhavější. Taky bych jim poradila, aby rozložili svou energii ne do deseti školních měsíců, ale na několik let. Avelkým přáním by bylo, kdyby noví vychovatelé naslouchali zkušenostem starších, možná by v nich objevili autority, které jim mohou do vínku vychovatelství dát mnoho...

Příloha č. 6

PALESTRA®
Vysoká škola tělesné výchovy a sportu

Vysoká škola tělesné výchovy a sportu PALESTRA, spol. s r. o.
Pilská 9, Praha 9-Hostavice, IČO: 27132781

zařízení k provádění vzdělávacích programů akreditovaných pro účely zákona č. 563/2004 Sb.,
akreditováno MŠMT ČR dne 20.12.2006 pod č.j.:29683/2006-25.

OSVĚDČENÍ O ZÍSKÁNÍ KVALIFIKACE

Po úspěšném ukončení vzdělávacího programu k získání pedagogické kvalifikace, dle § 16, zákona
č. 563/2004 Sb., akreditovaného na základě §25 a §27 č. 563/2004 Sb. dne 20.12.2006 pod
č.j.:28279/2006-25-654.

Jméno a příjmení: **Dagmar Vavříníková**

Datum a místo narození: 29. 8. 1975 Hodonín

Číslo osvědčení: VTL - VŠ - 13/105

Absolvoval(a) vzdělávací program:

Vychovatelství

Pro pracovní činnost:

Vychovatel, pedagog volného času

Kurz proběhl v období od 9. 3. 2013 do 26. 7. 2013 v rozsahu 276 vyučovacích hodin

Jmenovaný(á) vykonal(a) úspěšně závěrečné zkoušky.

V Praze dne 7. září 2013

Šauerová
PhDr. Markéta Šauerová, Ph.D.
předseda zkušební komise

M. Špačková
Mgr. Milena Špačková
statutární zástupce vzdělávacího
zařízení

Vysoká škola tělesné výchovy a sportu
PALESTRA, spol. s r. o.
Pilská 9, 198 00 Praha 9
tel./fax: 286 852 080

L.S.

Základní škola a Mateřská škola Frenštátek
Převýšovská 462
199 00 Praha 9
286 852 080

OLCHAVOVÁ.CZ

OSVĚDČENÍ

Dagmar Vavříníková

datum narození: 29. srpna 1975
absolvoval/a v Praze dne 1. prosince vzdělávací akci v

Praha 5
30. listopadu 2017

JAK EFEKTIVNĚ KOMUNIKOVAT S RODIČI VE ŠKOLE A ŠKOLNÍ DRUŽINĚ?

akreditovanou MŠMT v systému DVPP
pod číslem MŠMT 861/2017-2-45 v rozsahu 8 vyučovacíh hodin

D. Olchavová

Dita Olchavová
Vrchlického 74
Praha 5
IČ 05674212

Osvědčení o absolvování vzdělávací akce

Jméno a příjmení : DAGMAR VAJŘÍNKOVÁ

Datum narození : 29. 8. 1975

Místo narození : HOJČÍNĚ

Absolvoval(a) v systému DVPP vzdělávací program s názvem

Jak získat a udržet autoritu

Místo konání : Praha, Základní škola Na Smetance

Datum konání : 18.02.2016

Rozsah : 8 hodin

čj. akreditace MŠMT : 37490/2014-2-904

Lektor : Svobodová Dana

Vydal : DESCARTES, v.o.s. se sídlem ve Svratouchu 104; IČ: 26008530

Praha, Základní škola Na Smetance

Dne 18.02.2016

DESCARTES v.o.s.
539 42 Svratouch 104
Tel : + 420 777 815 805
IČO: 26008530

za DESCARTES, v.o.s.
Mgr. Radka Pokorná, jednatelka

Osvědčení o absolvování vzdělávací akce

Jméno a příjmení : *DALMIR VYVŘÍNÍKOVÁ*
Datum narození : *29.8. 1975*
Místo narození : *HODONÍN*

Absolvoval(a) v systému DVPP vzdělávací program s názvem

Hry pro rozvoj komunikace a spolupráce

Místo konání : Praha, Základní škola Na Smetance

Datum konání : 10.04.2017

Rozsah : 6 hodin

čj. akreditace MŠMT : 158/2016-3-32

Lektor : Hlavičková Lenka

Vydal : DESCARTES, v.o.s. se sídlem ve Svratouchu 104; IČ: 26008530

Praha, Základní škola Na Smetance

Dne 10.04.2017

DESCARTES v.o.s.
539 42 Svratouch 104
Tel.: +420 777 815805
IČO: 26008530

za DESCARTES, v.o.s.
Mgr. Radka Pokorná, jednatelka